

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 12 kor.
 Félévre 6 kor.
 Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:

1 centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal:

Földes Ede

könyvkereskedése

Bethlen-utca 2. sz. alatt.

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza.

Tekintettel a közeledő, rendkívül érdekesnek ígérkező választási időszakra, kérjük t. olvasóinkat, sziveskedjenek lapunkra előfizetéseiket mielőbb megújítani, hogy a kellő számú példányok nyomtatása iránt intézkedhessünk. Előfizetési áraink: Egész évre 12 korona, félévre 6 kor., negyedévre 3 korona. Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület tagjai — ha egyszerre fizetnek elő az egész évre — a „Közérdek“-et 10 koronáért kapják.

Alispánjelölés.

A megindult alispáni választás előcsatározásaiba lapunk eddig érdemileg nem szólott bele, egyszerűen tényeket sorolt fel. Most, hogy f. hó 12-re számos előkelő vármegyei bizottsági tag értekezletet hívott össze az egész vármegyéből avégre, hogy Szász József főszolgabíró ellenében Gáspár János vm. főjegyzőt léptessék fel alispáni jelöltül, szintén csak a tény megemlítésére szorítkozunk; de ez alkalomból jónak látunk egyet-mást elmondani, ami nem érintheti e két derék férfi érdemeit és kiváló egyéniségét.

Vármegyénkben 1874 óta nem volt küzdelem az alispáni állásért. Akkor néhai Pávai V. Elek volt Csató János mostani, nyugalomba vonulni szándékozó tisztelt alispánunk ellenfele; de a választás lefolyt szép esendesen, minden nagyobb mozgalom és minden ekkeseredés nélkül. A törvényhatósági bizottság tagjai szabadon, tetszés szerint érvényesítették jogaikat; nem volt ez harc és háború, hanem alkotmányos választás, melynek eredményeül Csató János alispán büszkén vallhatta magát nemcsak a számszerű többség, hanem — ami mindenek felett szükséges alkotmányos szempontból — a megyeszerte nyilvánult közbizalom választottjának, mert érdekében, tehetségeinek elismerésén kívül, ugynevezett hivatalos apparatus nem működött. Éppen így történt meg további választása még 1878-ban is, pedig ez év megyei választásaink történetében a legkeményebb, négy

napig tartó küzdelem volt; s mégis a nagy többség minden egyezkedés és fenntartás nélkül egyhangulag megválasztotta a hivatalos állásfoglalás és befolyás teljes mellőzésével. Természetesen az ilyen választások csak serkentői voltak a vármegye javára munkáló lelkes tevékenységnek, mert az alkotmányos élet szabad választási jogát mindenki nemcsak tisztelte, hanem fejtékenyen őrizte. Éppen ezért, bármily kis fizetés jutott a nagy felelősséggel járó tisztviselői állásokért, jól eső érzéssel, a haladás jogosult reményével fogadta el minden tisztviselő a választást bármily kicsiny állásra is. Az a szívélyes kollégialitás pedig, mely a tisztviselői karban uralkodott, nem nézte a hivatalos állás nagyságát, vagy kicsinységét, csak a tehetséget s a barátságos érzelmeket, melyet mindenki nagyra becsült és kiérdemelni igyekezett.

Az alkotmányos szabad választásnak e vármegyében hagyományos szép szokása bizonyára érvényesülni fog ezuttal is, részint azért, mivel a vármegye élén olyan alkotmányos érzelmű, nyugodt, higgadt gondolkodó, köztisztelőben levő főispán áll, ki méltó fia édes atyjának, Zeyk Karoly boldog emlékü volt főispánunknak, s aki méltányolni tudja a választó közönség minden egyes tagjának alkotmányos érzületét; részint azért, mert amint a két alispánjelöltet, vármegyénk régi, buzgó tisztviselőit ismerjük, mindenik csak a maga egyéni érdemeire való tekintetből s csak teljesen szabad, loyális választás útján ohajt arra a díszes polczra jutni, melynek betöltése valószínűleg ez év december havában történik meg. Az alkotmányos, szabad választás csak a teljes bizalom alapján történhetik meg, mely bizalmat a jelöltek kizárólag egyéni képességeiknél s kiváló szolgálataiknál fogva érdemelhetnek ki. Sokkal ismertebb e két férfi múltja vármegyénk közönség előtt; előnyeiket és — amennyiben ember nincs fogyatkozás nélkül — fogyatkozásait sokkal jobban tudják mérle-

gelni, hogysem ismertetni kellene. De minek is! Van még négy hónap a választásig; azok, akik esetleg még nem ismerik őket (ugyan van-e ilyen?!), kísérjék ez idő alatt őket figyelemmel munkásságuk körében s a társadalmi életben, s bizonyára minden további tájékoztatás és rábeszélés nélkül fogják azt választani, ki a vármegye vezetésére, a Gondviselés szerencsés adományai és több évtizedes szolgálatai folytán, a legméltóbb. A békés jó akaratú s kölcsönös jó indulattal párosult alkotmányos érzés legjobban fogja utját egyengetni a helyes és okos választásnak, azért tehát a szenvedélyek felingerlésére, a személyi torzsalkodásokra, a bizalmatlankodásból származó kedvetlenségekre, melyek nemcsak társadalmi életünket, hanem vármegyénk békéjét is veszélyeztetnék, — valamint eddig, úgy ezután se engedjünk tért, s ha esetleg itt-ott mégis felmerülne ilyen baj, igyekezzünk elenyésztetni jó akaratú, tapintatosan, a teljes igazság kimutatásával s a félreértések elenyésztetésével. Ohajtjuk, hogy így legyen, s reméljük, hogy így is lesz. Felhívjuk azért vármegyénk minden komolyan gondolkodó hű fiát, hogy e nemes törekvésben vállvetve működjenek közre.

Az állami tisztviselők mozgalma Gyulafehérvárt.

A gyulafehérvári m. kir. áll. tisztviselők állandó bizottsága következőképpen határozott:

1. Mindenekelőtt hangsúlyozzuk, hogy ezen, valóban elszomorítóan súlyos anyagi helyzetünk javítására irányuló mozgalomunk minden sztrájkyszerű szövetkezéstől, vagy politikai tendenciától távol áll, és tiltakozunk azon feltevés ellen, mintha akár a jelenlegi, akár a jövőben megválasztandó országos képviselőinket utasítással ellátni, vagy őket reverzalisszerű ígéret kérésével a legkevesebbet is befolyásolni akarnók.

2. A folyó év szeptember hónap Budapesten tervezett kongresszus megtartását helyesljük és azon magunkat 4 taggal képviseltetjük.

TÁRCZA.

Szilágyi Dezső utolsó hete.

Írta: Werner Gyula dr.

(Folyt. és vége.)

A gőzfürdőben történt vele a következő eset. Az ugynevezett Kaiserbad a világ egyik legmodernebb gőzfürdője. Tulajdonképpen a gőzfürdők decentralizációja. Közös medencének és közös helyiségeknek se híre, se hamva. Mindenki külön kis gőzfürdőt kap, a megfelelő külön helyiségekkel.

Egyik reggel Szilágyi a 6-os számú gőzfürdőt kapta. Be akar menni. A fürdőszolga kéri, menjen egy más számúba, mert a 6-os el van foglalva. Boszankodott, de nem szól semmit. Másnap reggel ugyanaz a jelenet ismétlődik. Szilágyi szikrázó szemekkel kiált rá a fürdőszolgára.

— Ki van benn?

— Egy bankár.

— Mondja meg neki, azonnal öltözzék fel s távozzék.

A szolga nagy szeptegve bemegy. Szilágyi cigarettára gyújt és hidegvérrel várja fellepése eredményét. Néhány perc múlva egy félig felöltözött alak sompolyog ki, nagy restelkedéssel. Szilágyi oda sem néz. Nem kíváncsi az élelmes urra.

Napok múlva megismerkedik egy tekintélyes bécsi bankár családjával. Az asszony bemutatja a férjét. Sima, borotvált, német arcú ur. Nagyon nyájas, helyét se leli Szilágyinak, annyira kedves hozzá. Végre egy kis udvarias köntörfalazás után kisüti, hogy ok már ismerik egymást.

— Honnan? — kérdezi Szilágyi.

— A gőzfürdőből. Én voltam az a bankár, akit . . .

Szilágyi nem engedi, hogy a mondatot befejezze:

— Ah, tisztelt barátom. Fogalmam se volt. Én a merikainak ítéltam a viselkedéséből . . .

Felkeltőkor ebédelt Szilágyi. Rendszerint a Königs-villában. Nem a konyha kedvéért, sem a boraiért. Egyes-egyedül az árnyékos udvarért. Nagyon szeretett szabadban érkezni. Kora tavaszkor — mások még felsőkabátokban dideregtek — Wampetiesnél kitétetett egy asztalt a napra. S azontul, ha csak nem szakadt az eső, künn a szabadban ebédelt.

Ebédnél — Karlsbadban — Münnich Aurél képviselő volt a társa. Amíg Fehérvár itt volt, vele és társaságával is többször ebédelt. Fehérvár teljes felgyógyulásának igen örült. S főképp annak, hogy a visszalépéséről szóló hírek elmúltak.

Ebéd után az erkélyen olvasott. Estefelé sétált, hideg vacsorát evett és korán nyugodni tért.

Szilágyi lakása a Schaffler-villában volt, az első emeleten. Egy tágas szobája volt s egy kisebb, alvásra Ötven forintot fizetett hetenkint. Schaffler, Karlsbad polgármestere, örült híres vendégének s nagyon a kedvében járt. Elutazása előtt elküldte neki a villa fényképét. S így ama villának fényképe, ahol Szilágyi utoljára lakott bizonyára meglesz az iratai között.

Csütörtökön reggel Gyalokayval a piac téren állottunk. Én Szilágyit vártam. Egyszer csak megjön, kezében egy felbontott távirattal.

— Ugyan, kérem, — fordul Gyalokayhoz — nem látta Münnichet?

— Nem láttam, kegyelmes uram.

— De látja néha?

— Oh, igen.

— Nézze, kérem. Darányi táviratozott, hogy Marienbadból holnap megérkezik ötdömögével. Mi revanch-sal tartozunk nekik egy marienbadi ebédért. Mondja meg Münnichnek, — az ebédrendezések nagy mesterének — keressen ma fel. S adja át neki a táviratot.

Gyalokay nem várta meg, míg Münnich kijön a kutakhoz, felkereste lakását. Mikor nekem elmondja, mondom neki: Az öreg — így hívtuk Szilágyit bizalmas körben — meglátod, nyomára jön, hogy és mily körülmények között adta át a táviratot. Ha megtudja, hogy személyesen jártál lakásán, jól fog neki esni és nagyon megköszöni. Mert ez az ember, akit hidegnek és szívtelennek mondanak, halás minden kis figyelemért.

Este — szeles, hideg este volt — megállit bennünket egy köpenyeges alak. Szilágyi volt. Kezet nyújtott Gyalokaynak és szívből jövő hangon köszönte meg, hogy dolgában „személyesen fáradozott“.

Hogy különben mily figyelmes és gondos tudott lenni, bizonyítja más két eset is.

Az egyik Darányi látogatásának napján történt. Ebéd után — az ebédén ragyogó jó kedve volt, pedig ez volt életének utolsó lakomája — jött lefele az egész társaság.

Még megérkezésem napján szóba hoztam, hogy valamelyik nap Marienbadba kell utaznom, — egy kerelmet

Acs Jenő,
írta.

ata.

atóság közhírré
és István végre
100 kor. 10ke
ohérvári kir. tör.
az istvánbázi 58.
es. Kis István
60 kor., az ist-
álló A + 2, r.
2012. hr. sz.
centre 1 kor., a
r. sz. 2601.
sz. 412. hr. sz.
ra 18 kor., a
57. hr. sz. er-
rest elrendelte.
augusztus hó
s átverésen a

sátanak 10%-át
rilyannal szá-
agymintszteri
kiküldött kezé-
n banatpénznek
rú elismervényt

Sólyom,
írta.

3. Kívánjuk a fizetéseknek és lakpénzeknek mielőbbi sürgős rendezését olyképpen, hogy a fizetés az osztrák állami tisztviselőkével, a lakpénz pedig a katonatisztviselőkével egyenlő legyen.

4. Kívánjuk a nyugdíjtörvény rendezését, és pedig: 1-ször, hogy a kötelező szolgálati idő legalább 30 évre lesz állítottassék, s a nyugdíjba a lakpénz-illetmény is beszámíttassék, 2-szor: a tisztviselők özvegyeinek nyugdíja legalább 1000 korona legyen, s a nevelési pótlék egy gyermek után is utalványoztassék 3-szor, hogy a temetkezési járuléka a nőtlen tisztviselők után is kiadassék.

5. Kívánjuk a szolgálati pragmatika sürgős megalkotását és életbeléptetését.

6. Ez a tisztviselő saját hibáján kívül eső bármely ok miatt elő nem lép őt évenként a fizetés emelkedésnek megfelelő korpótleköt kapjon, mely a nyugdíjba is beszámíttassék.

7. A tisztviselők rendszeres évi illetményei utáni nyugtábelég törültessek.

8. Kívánjuk, hogy az állami tisztviselők gyermekei az állami tanintézetekben tandíjmentességet élvezzenek.

9. Ezen határozatunk a kongresszus-rendező országos bizottságnak, a megyebeli társ-bizottságoknak, a vármegye törvényhatóságának, s a megye területén választott országgyűlési képviselőknek tudomásvétel, hozzájárulás és nagybecsű pártolás végett megküldessék. Gyulafehérvárt. 1901. évi július hó 25-ik napján.

Korbuly Ignác kir. ítéletbíró, mint a bizottság elnöke, Polonyi Gyula m. kir. postafelügyelő, mint a bizottság alelnöke, Oelberg Ottó kir. tsz. bíró, Dr. Ujvárosi Miklós kir. tsz. bíró, Krysovsky Géza m. kir. adótárnok, Elekes Lajos kir. alügyész, Szalánczy László m. kir. erdész, mint bizottsági tagok, Kovács Zoltán kir. tsz. bíró, mint a bizottság jegyzője. E határozatot a tisztviselők megküldték pártolás végett az országgyűlési képviselőknek s így Török Bertalan képviselőnek is, ki — éppen úgy, mint a nagyenyedi és balazsfalvi állami tisztviselők hasonló ügyet — az ügy iránti lelkes érdeklődésből teljes készséggel fogja támogatni.

Egy magyar faluról.

Jelmondat: „Mióra nem zengett már az ének,
Mióra lant és duda szól?
Hallottunk himnuszt a parajhoz,
Dalt a félszem búbjáiról
Én csak téged halhatatlanítok
Gyönyörűséges kis lakom!
Ah, bár zsinórt tudnék csinálni
Rozsant tetőre, lantomon.”

Tompa.

Valóban nem hallották hírét Vajasd községének? És hogy csakugyan ne hallották volna? Igaz, nem vergődött más hírnévre ez a község, mint hogy követelésekkor mindig egy kis galibát rögtönöz, no de elvégre is kételkednem kellene az atyafiak magyarságában, ha éppen követelésekkor lennének egy velenűnyen.

És hogy hol fekszik ez a község? Ott van valahol ez a kis sziget a nagy oláh tenger kellős közepén, a világ közepétől tekintve: az enyedi kollégium szentimrei birtokán innen, a gáldi báróknál, két nagy szerzett birtok között. Arról pedig, hogy nem örvend oly dicső szomszédságnak, mint a Petöfi által megénekelt Okatootája, már igazán nem tehet. Ezen XVII. századbeli Bethlen Gábor fele telepítés 1577 k. holdnyi határát nem is egész községek határai szegélyezik, hanem csak erdélyi fogalmak szerinti latifundiumok. Régen ez a község, régi dokumentumok tanúsága szerint, a jelenleginél 2-szerre nagyobb határral rendelkezett és akkori jóléte bizonyossággal felvette a Vajasd nevet, valószínűleg mert a lakosok tejből-vajból fűrdtek. No most ugyan, ha nem is fűrdnek, azonban uszni usznak, de fűlög — magyarságuk egy másik tanujelül — az adósságban, a kies besegítő takarékpénztáraknál.

A két szerzett és egy öröklött birtok a községi határnak körülbelül 1/2-ét teszi ki, és a 340 hold közös legelőnek a határ másik feléből való levonásával a 207 családát kitevő 527 magyar, és 455 oláh ajku lakosságnak családoként jutna átlag 2 és 1/2 holdnyi termő terület, ami bizony már a törpe birtokot adja. Az így elaprózott földbirtok aztán tulajdonosát legfeljebb az éhenhalástól menti meg, de állandó jövedelmet nem ad.

Ily körülmények között — törpe birtok mellett — törpe az ember is úgy testileg, mint szellemileg!

Silány életmódjuk és majdnem kizárólag a községben való egymás közötti összehazasodásuk, italkedvelesük miatt a lakosság kezd aprósodni, elcsenevészni; leányaik aprók, természetes legény alig található, a férfiak degenerálódása kitűnik a régi és újabb sorozási eredmények egybevetéséből. Mint említém, szeretik, nagyon szeretik az ivogatást, és ha az élni tudás művészetéből az időbeosztásban rejlik, az élni tudás művészetében sokra haladtak: délelőtt egy kicsit isznak, délután egy kicsit koresmáznak, este meg Epicuri de grege porcus módjára használják fel a drága időt. Az iszákosság az asszonyok közül is szedi áldozatait és nagy a gyanum, hogy a népszümműró innen leste el ama nőt, amelyikben az egyik komámasszony részéről egyes felhívás intéztetik a másikhoz bizonyos bünrészesség iránt: „Meg ne mondja komámasszony az urannak, hogy eladtam a tyukomat a zsidónak.”

A vajasdi atyafi, magyarsága újabb tanujelül, igen nagy mértékben perlekedő természetű, és holmi fülemileperek itt igen gyakran ismétlődnek meg. Nem hagyják a jussukat és ezért hunczut az az ügyvéd (állítólag mindegyik az), amelyik jobban tudja a pörrendtartást, mint ők.

Fő keresetforrásuk az állattenyésztés lehetne, de tán neveléségek még csak fel is említenem, másoda állattenyésztés lehető 340 hold közös legelőn, 80 hold kukorica- és buza-tarlón és ugyanannyi ugaron 410 szarvasmarhával, 200 sertéssel és 490 drb juhval!

A mezőrendőri törvény szerint alkotandó szabály-

rendelet értelmében pedig csak bizonyos számú állatlétszám lehet kihajtható, a többi otthon kell takarmányozni, ha tudják. Ebből kifolyólag a szomszédos nagyobb legelőjü községgel való határvillongás gyakori. Mint mondják, egy ily villongás alkalmával egyik régi papjuk templomozás közben erről értesülvén, hívei elére állva, nagy diadallal hozták vissza tilosban talált marháikat és a templomozást a felbengyített „Miatyánk”-nál tovább folytatták.

A földművelés jóformán nem is tekinthető jövedelmi forrásul oly sok törpe birtok mellett, és az állam által felállított mintagazdaság is csak a nagyobb és utazásra képes birtokos osztálynak valhatik előnyére. Megjegyzem különben, hogy a konzervatív természetű földműves atyafiak meglehetősen bizalmatlanok még az új, áldásos intézményekkel szemben.

A lakosság törpe birtokosokkája jövedelméből tetele érdekében egyre-másra ülteti az egyelkint ezen északra északra fekvése miatt alkalmatlan hegyoldalba a szőlőt, persze inficiált területre összeszedgetett silány vesszőkkel. Van-e erről tudomásod, filloxera-biztos? Mert hat ott a filloxera jelenléte biztos.

Ipari foglalkozást egyáltalán nem üznek; a községben levő 3 szatóc, 1 kovács, 1 kerekas, 1 szűcs, 1 bárdos acs csak a helyi szükségletek kielégítésére szorítkoznak és ezek is majdnem mind abból az időből valók, mikor az abszolutizmus egy-egy község lakosai közül erőnek-erejével csinált valami mesterembert.

Házi iparuk, a szövés, fonás és varrtások készítése, szintén csak a helyi szükséglet némi kielégítésére való.

Földművelési napszamosokként, mint ismert szorgalmas, munkabíró nép, jól bevalnak, a szomszéd községekben csak amugy kapnak rajtuk, s a községbeli udvarokban is szívesen látott munkások. Telen át Petrozényig elvándorolnak munkakeresés céljából úgy, hogy az ez évi népszámláláskor összeszámlált 106 tavollevő nagy része itt volt munkában.

Hát bizony ennyi mindenféle baja van ennek a jönnévű községnek, melynek megvédése a magyarság érdekében szükséges. Nem föltötte immiúns meg a vesztély, de azzá válhatik, keressük tehát a modus vivendi-t, hisz csak nem mondhatjuk: „Nincsen szena, nincsen abrak, edes lovam agyoncsaplak.” Hogy azonban a helyes orvosszert megállapíthassuk, szükséges az alapos diagnózis. Reasszummáljuk hát a fent előadottakat!

A baj főokát: 1) a birtok elaprózódásában, 2) a törpe birtokkal járó szegénység és az ebből folyó iszákosságban, elzüllesztésben, 3) az ezekkel járó könnyelmi adósságszűcselésben, 4) a két szerzett és egy öröklött nagyobb birtok mellett a birtokszerezésnek majdnem lehetetlen voltában, 5) az állattenyésztésnek a kicsiny legelő mellett való hátrászorításában, 6) ipari foglalkozások hiányában látom.

En a következő tősgyökeres orvosszereket alkalmaznam:

1. Kifizetném — ha tudnám — adósságukat, különösen Mózi bának, Józsi bának és János bának a

kell előterjeszteni közügyben a földművelésügyi miniszternek.

— Soh'se menj! — mondá jóakarattal. — 26-án ide jön a miniszter.

Mondom, ez napokkal előbb történt. Jön felénk az utczán Darányi, egész kíséretével. Mellette Szilágyi lépdek. Tréfalkozik és évődik.

— A kegyelmes ur megsoványodott — szólítom meg a minisztert. — Meglátszik az inggallérján.

Szilágyi rám néz. Kezet a vállamra teszi. Azután a miniszterhez fordul.

— Azt hiszed ugy-e, ingyen udvarol neked ez a troubadour? Légy nyugodt, valami kérése van... Menjjetek előre...

Előrebocsátott a miniszterrel s ő hátramaradt, úgy, hogy dolgomat néhány pillanat alatt elvégezhettem.

Máskor meg a Karola királyné utján egy egri kanonokkal, dr. Párvy Sándorral találkoztunk. El volt merülve egy könyv olvasásába, nem hallotta meg lépésünket. Én köszöntem. Feléz, meglátja Szilágyit és megáll.

— Olvastam — mondja magyarázólag.

Szilágyi nagy, kek szemű megvillan. Kövér mutatóujjával a könyv felé bök.

— Igen, de... regény t.

A „Quo vadis” volt, Szinkievicz híres regénye.

A nagytehetségű, kiválóan képzett egri kanonok jó ismerősöm és régi barátom. Samassa érseknek benső embere. Kérdem, hol lakik. A villa Silvá-ban. Megígérem, hogy meglátogatom. Annál inkább, mert csütörtökön utazik.

Szerdán, szokott sétánk után, lakásáig kísérem Szilágyit. A nagy angol íróról beszélgettünk. Bucsuzáskor rám szól:

— Megtaláltad már a villa Silvá-t? ... Mert az egri

kanonok holnap utazik. Meg ne feledkezzél, hogy adósa vagy egy látogatással...

Egyik esős napon lassan bandukoltunk az Abergre. Egy fiatal leányt találtunk, aki nagy puttonban hordta az ivóvizet egy távoli erdei forrástól.

— Nehéz, ugy-e? — kérdezte tőle Szilágyi.

Amikor tovább mentünk, akkor mondta el a következő bájos dolgot: Az előtte való héten egy másik, beteges lány cipelte az ivóvizet. Szilágyi utólrerte. Elvette tőle a vizesputtont és erős kezében ő maga vitte fel a toronyig. Háta mögött beszélgetést hallott. Sietett, nehogy idegen emberek legyenek tanúi jószívűségének.

— Nem is gondolod, — fejezte be elbeszélését — mily nehéz volt még nekem is. Hát annak a szegény leánynak?...

De határok közé kell szorítanom a visszaemlékezést. Sok más dolgának megírása máskorra marad... Élete nagyon hegynek felelel meg már. Még néhány lépés... s a nagy ember a halál örvényébe szédül...

Szombaton vele ebédeltam a Königs-villa fái alatt. Már elutazásának gondolata foglalkoztatta.

A pakkolás, számlák kiegyenlítése, orvosánál a bucsuvizit, a vasúti jegy, a máhának feladása; és egy lodenkalap, amit Bécsben vesz meg s a melyet a Tátra vizeseseinél visel...

Egyszer csak — egészen másról beszélgettünk — hozzám fordul.

— Hegyek közé megyek. A hegy: az élet. Szívnek, tudónak hatalmas gimnasztikája... A hegy és az erdő több az egészségre a tengernek... Erős szív, erős tudó, erős izmok: akkor azután rendben van minden. Akkor erős a lélek is. Mindig bálulom, ha a nyomorékoknak és testileg gyöngéknek erős lelkük van...

Ebéd után, három óra elmúlt, lejött velem a városba. Egy könyvesbolt előtt megállított.

— Megállj Veszek magamnak vagy két angol könyvet. Jó lesz az utra és a Tátrába.

Nagy, kek szemű, amelyben a géniusz fénye ragyogott, végighordozta a kirakatban levő angol könyvek címein. Ide írom a két könyv teljes címét, mert ezek képezték utolsó olvasmányát.

„The great Boer war. By A. Conan Doyle.” És: „The City of dreadful night. By Rudyard Kipling.”

Vasárnap a közelben reggeliztünk. A Schweizer-Hofban A tejet, vaját, levegőt jónak találta. Gyalokay apjáról, Gyalokay Lajos volt nagyváradi törvényszéki elnökről azt mondta, hogy a legnagyobb szónoki tehetségek közül való volt valamennyi kortársa között.

Delben magában ebédelt, én máshová ígérkeztem. Este — Gál! főrendiházi taggal — a Pupnál akart vacsorázni, de a hirtelen keletkezett zápor elől kocsiába ült és lakására hajtattott.

Hétfőn reggel boszus volt. Amíg lakásáról a kuthoz leért, nagyon megázott. Át kellett öltözködni, pedig be volt már pakkolva minden. Felkísértem a Schöffervilláig. Utközben Bessenyei Ferenczcel találkoztunk, akivel beszédbe elegyedett.

A villa kapujánál elváltunk. Sapkámot kezemben tartva, mélyen meghajtottam magam. Erősen megszorította a kezemet:

— Isten áldja meg! Viszontlátásra a Tátrában... Ez volt hozzám utolsó szava...

Darányitól pedig penteken ezzel vált meg:

— Viszontlátásra Pesten, szeptember harmadikán... Magyarország nagy halottja se egyik, se másik teinust nem tudja már beváltani...

gyerek koromban tőlük ajándékba kapott fűrj, haris és egyéb fiókák iránt érzett hálából;

2. a „föld nélküli János“-oknak — ha volna honnan — földet adnék.

Hanem, ha ezek ki nem vihetők, azt hiszem, még kevésbé az az újabb hangzatos terv, hogy állítsák fel hitelszövetkezet a községben. Hangzatosnak elég hangzatos ez a terv, de csak egyet említek fel annak jellemzésül, mennyire érdeklődnek az atyafiak ezen intézmény iránt. A téli gazdasági felolvasások alkalmával ez az intézmény odaadó buzgalommal és szakértelemmel ismertette; előadás végével egy kortyondi fráter melegen tudakozódott, hogy hol lehetne abba az ital (sic!) szövetkezetbe beállni, mert az a fekete bajszos ur igazán fámul beszélt. (A hitelszövetkezetet ital-szövetkezetnek hallotta.)

Ha mindezek nem lehetők, az állattenyésztés volna valami uton-módon fejlesztendő, ha nagyobb volna a legelő és ha a sertés és mit tudom én másoda veszek maradnának nem annyira a váci, mint a fészkes . . . ; no de hagyjuk, mert ezek híján mi dolguk maradna az újonnan rendszeresített állatorvosoknak?

Fejlesztési az ipart, ha volna mit fejleszteni; teremtenék, ha tudnám miféle és hogy.

Az iszákosság csökkentése érdekében a korcsmak számát apasztanám és a vasárnapi korcsmazást beszüntetném. Képzelmünk csak el, hogy ebben a 982 lakosú községben 4 korcsma van, s hogy ez sok, mutatja az is, hogy bár a szépnem nagyon idegenkedik a korcsmától, mégis a korcsmárosok szegények, mint ama bizonyos és a mai világban annyit emlegetett templom egere.

Meghonosítanám főleg a gyümölcstermelet, ha a Ritter baci gyümölcsészeti tudományával és reabeszelő kepessegeivel bírnék, s különösen ezen módot talalom legalkalmasabbnak a lakosság némi felségelesére. A gyümölcs nyers avagy feldolgozott állapotában igen jó jövedelmi forrásul szolgálna és ez iránt nem érzekkel, hajlandósággal bírnak; gondoljunk csak a vajdasi somra, aszalt vaczkorra, ami a közeli piacon meglehetősen keresett cikkek.

Szükséges volna a jelenlegi 2 felekezeti, 1—1 tanítóval rendelkező, növendékekkel tülhalmozott iskola helyett egy erős, jó es kellő szamu tanerővel ellátott állami iskola is. Aki jobb orvos-szereket tud, aljon elő vele!

Szeretem hinni ohajaim kivihető voltát, annyira, hogy a majdnem lehetetlent is valószínűnek tartom; ez pedig már nem egyéb, mint a remény, amiben a földi halandó igen gyakran esalatkozni szokott.

Egy bennszülött.

Levelezés.

M.-Csues, 1901. aug. 6.

Augusztus 2-ikán délután 3- és 4 óra közt oly orkán dühöngött, amelyet ember meg nem látott. Kendő-kívüli kárt tett a gyümölcsös kertekben; nemcsak levette a gyümölcsöt a legnagyobb pontossággal, hanem a fákat is kitérte, amelyeket nem tudta kitérni, azt kitépte; amit sem kitérni, sem kitépni nem bírt, azt guszba facsarta. Gáspár János megyei főjegyző gyönyörű parkjában a fenyőket mind derekon törte ketté.

A legnagyobb kárt az állami iskola szenvedte. A mezőn lévén szabad téren, az orkán egész erejét kellett kiállnia. A cserepek úgy repültek róla, mint valami fecske. Gyönyörű kertje, 25 évi szorgalmas munka eredménye, összezúzta.

Bizony nagy az Isten ereje!

A mezőn levő gabonakereszteket, szénaboglyákat széthányta úgy, hogy keve kévén nem maradt. Utána azután sűrű zápor áztatta meg teljesen; azóta nemcsak minden 24 órában 2—3-szor esik, hanem állandó a boru napfény nélkül; ki nem száradhatnak soha.

Teljesen oda fognak rohadni. „Ime, az ur adta, el is vette.“ Bizony nagy az Isten ereje!

Az egész nyár különben 1870-re emlékeztet. Akkor is szeptemberben hordták be a búzát. A kévék kizöldülve úgy össze ragadtak, hogy alig lehetett szétválasztani.

De akkor csak az alsó és felső kévék aztak át; orkán nem hánytá szét, hogy az egész megázzék. Csak-hogy az ur Isten örizzen meg attól, ami akkor volt.

Augusztus 28-án éjjel tisztult ki rémitő metsző északi széllel és akkora állapottal, hogy a törökűzák 4 ötdől része tejes állapotban megpedesett. Nem ette azt meg sem ember, sem állat. Elrohadt.

A jelek arra mutatnak most is, hogy augusztus vége előtt nem tisztul fel. Akkor eh-inség lesz a nép közt, melynek egyedüli tápláléka a malé. Isten örizzen! Nagy az Urnak ereje.

Szabó Gyula.

Vegyes hírek.

— **Gyászír.** Özv. Nagy Sandorné sz. Kovács Karolina, a megboldogult neje; Nagy Károly m. kir. erdőtanácsos mint fia és neje Lux Ilona; gyermekeik: Jolán és Erzszi; árva unokái: Bela, Irma, Irén, néhai dr. Nagy Albert gyermekei, a maguk, valamint a közelebbi és távolabbi rokonok nevében megrendült lelkek mely fájdalommal tudatják, hogy Nagy Sándor nyug. vármegyei irnok folyó évi augusztus 7-én reggel 7 és 1/2 orakor életének 85-ik, boldog házasságának 51-dik évében rövid szenvedés után meghalt. Hosszu, csendes életét szíve, lelke átlátszó kristálya világította meg; lelkén nem szántott barádat sem öröm, sem fájdalom; a ferj, az apa, nagyapa, a lelkiismeretes tisztviselő, a jó polgár kötelességet senki hívebben nem teljesítette, mint ő. Megsegítette ebben Istenbe vetett örök bizalma, holtig tartó, gyermeketegen boldog lelki világa. Ez legyen vezére örök hazájában is! Temetése f. hó 9-diken volt, igaz részvet között kiserve utolsó útjára a derek jó Sándor bocsát. Pihenjen csendesen!

— **Kellemes mulatság.** A szegény tanulókat segélyező kör javára f. hó 15-én a sétateri táncz helyiségben rendezendő előadás úgy igen szép műsora, mint a kitünő közreműködők kiváló előadása folytan nagyon érdekes lesz, melyre különösen felhívjuk közönségünk figyelmét. Amint értesültünk, a műsor a következő lesz: Zongora: Schubert-változatok: Garam Gabrielle. Ének: Aria a „Proféta“ cz. operából: Lázár Malesi k. a. Hegedű: Sarasate spanyol tánczok: dr. Szabó Péter, zongorán kíséri Szabó Péterné. Ezt követi „Barátságból“ vigjáték egy felv. Angolból ford. Csiki Gergely. Személyek: Southdau Trotter — Kovács János ur. Neje, Lucy — Winkler Lia k. a. Benson, ügyvéd — Cirner Ödön ur. Neje, Carry — Cirner Ella k. a. Meredith — Folyovits József ur. Az előadás után táncz lesz.

— **Művészestély.** Lányi Géza hírneves cimbalom-művész és dalszerző magyarországi körútjában f. hó 12-én művész-társulatával városunkba is ellátogat. Lányiról úgy az összes pesti, mint a kolozsvári lapok egyhangú lelkesedéssel és elismeréssel írtak. Reméljük, hogy nálunk is a „Két Hattyu“ szálloda kerthelyiségében tartandó művész-estelyen mentől számosabban fognak meggyőződni országoszerre ismert művészetéről.

— **Megrendítő eset** történt közelebb Balazsfalván. Róth Nánán kereskedő leányai a náluk rokoni látogatáson levő Tischler Gizával, egy alvinczi vendéglős 15 éves leányával, a Küküllőre fürdeni mentek és pedig elég gondatlanul a malom gátja alá. Összesen ötön voltak és oly vigyázatlanul fürödtek, hogy egy mely forgóba kerültek, amely valamennyit magával ragadta oly erővel, hogy négyet alig tudtak kimenteni, egyet felholtan, Tischler Giza pedig egyszerre alámerült és többé felszínre nem került, a napokig tartott folytonos keresés sem vezetett eredményre; utóbb a rokonság egy buvárt hozatott, aki többször lebecsátkozott a víz alá 10—11 méter mélységre, azonban az ő kutatása sem vezetett eredményre, a hullát nem találta meg, míg végre a kilencedik napon a Küküllő a nagy esőzés következtében megnőtt és a hullát a mélységből, ahol, úgy látszik, el volt iszapolva, kidobta és kedden délután eltemettek. A hatóság, igen helyesen, betiltotta a kérdéses helyen való fürdést és tilalmi táblát állíttatott fel.

— **A szülői figyelmébe.** A nagyenyedi állami polgári leányiskolában és a vele egybekapcsolt női kézimunka-tanfolyamon az 1901/902. tanévre a beiratások szept. hó 2., 3., 4-én, a javító, pótló és magánvizsgák 5-én tartatnak. Azok, kik a polgári leányiskolának még nem voltak növendékei, a beírás alkalmával tartoznak bemutatni keresztlevelüket, az előző osztályról szóló bizonyítványukat s az oltási, illetve újraoltási bizonyítványukat. A tandíj elengedéséért szóló kérvények szegényeségi és iskolai bizonyítványokkal felszerelve Alsófehér vármegye királyi tanfelügyelőjéhez címzendők s a beírások alkalmával az igazgatónál nyújtandók be. Az elemi iskola V., VI. osztályából a polgári iskola II., illetve III. osztályába csak felvételi vizsga alapján léphet a tanuló. A felvételi vizsga kiterjed az I. és II. oszt. tananyagára általában, de különösen a helyesírásra, a német nyelvre, s azoknál, kik a VI. osztályból a polgári iskola III. osztályába ohajtanak felvétetni, a fenneb-íreken kívül a mértani rajz és világtörténelem II. osztály tananyagára.

— **Elszámolás.** A „Nagyenyedi Iparos-Önképzőkör“ folyó hó 4-én rendezett és szépen sikerült tánczvizgalmának összes bevétele — a felülfizetésekkel együtt — 259 korona, kiadása 174 kor. 39 fillér; tiszta haszon 84 korona 61 fillér. — Felülfizetni kegyesek voltak: Melt. Zeyk Dániel főispán, Nagys. Török Bertalan orsz. gyűlési képviselő 10—10 koronát, Incze István 6 kor., id. Winkler János 5 kor., Albrechtovich Antal, Deli Ödön a Minorita-rend házfőnöke, ifj. Winkler János, Kralik Vilmos, Mátyás Lajosné, Ravai N. Gyula, Szathmáry

Mózes, Szathmáry József, Szathmáry Jenő, Tängel József, Veres Zsigmond 2—2 kor., Lázár József 1 kor. 77 fill., Úveges Andras 1 kor. 50 fill., Wild Tamás (M.-Ujvár) 1 kor. 40 fill., dr. Winkler Albert, Balla Béla, Baumgartner Ferencz, ifj. Birtalan Lajos, Dán József, Elekes Károly tanár, Farkas Vilmos, Földes Ede, Furka Mihály, Koczka Mihály, ifj. Kocsis Elek, Korbuly Kristóf, Nussbaum József, Richard Mihály, Sewald Róza (N.-Várad), Sulyok Ferencz, Szigeti Béla, Teleky István, Vass Ferencz 1—1 kor., Bokor Istvánné 60 fill., Bugán József, Gergelyi István, Lázár Géza, Mihály Gyula, Molnár Kornélné, Paulini Rudolf 50—50 fill., Drágits Péter, Kovács Károly, ifj. Kocsis György, Szöllősy Sándor, Vadász János, Varga Károly 40—40 fill., Máthé Aron 33 fill. A nemes szívű felülfizetők könyvtárunkra szánt adományaikért, melyekkel elősegítettek annak minél előbbi gyarapítását, fogadják hálás köszönetünket. Továbbá köszönettel vagyunk Földes Ede könyvkereskedő urnak a jegyek elarúsításaert és mindazoknak, kik tánczmulatságunk sikeréhez hozzájárultak. A választmány.

— **Megette a kecske!** Az Amerikában megjelenő „Bawerswill Clarion“ egyik számának élen a következő értesítést közli: „Előfizetőinktől és olvasóinktól bocsánatot kerünk a kezeik közt levő szám késéséért. A lap már nyomva volt, amikor a vigyázatlanság egy pillanatában a szomszéd földbirtokos kecskéje nyomdánkba tört és az egész példányszámot — megette. Kénytelenek voltunk ilyformán lapunkat a legnagyobb sietséggel újra nyomtatni.“

Közgazdaság.

Leltári tárgyak beszerzése vasuti üzletvezetőségek szerint.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara az érdekeltektől tudomására hozza, hogy

a hazai kamarák közös felterjesztésére a kereskedelmi miniszter ur f. hó 12-én 30.487 sz. a. a. m. kir. államvasutak igazgatóságához intézett rendeletében a következőket rendelte el.

A leltári tárgyak vasuti Üzletvezetőségeknél leendő beszerzése tárgyában mindazok a cikkek, melyekben az évi szükséglet 600, azaz: hatszáz korona vagy azon alul marad, jövőre a biztosítás köréből kihagyandók és az ilyen cikkek megszerzése az üzletvezetőségre bízandó azzal, hogy e cikkek esetéről-esetire lehetőleg a helyszínen, de mindig saját területükön dolgozó iparosoknál készíttessék a leltárlajstromi egységáruk keretén belül.

Ugyanilyen eljárás követendő az időközönként csekélyebb mennyiségben szükséges fényezett polituros irodai butorok beszerzésénél is.

Az üzletvezetőségeknél hatszáz korona évi értéket meghaladó cikkek, nevezetesen az összes mázolatlan és mázolt butorok, ugyszintén az új vonalak felszerelésére szükséges és a durvább házi faipar körében készülő tárgyak, valamint a varótermek felszerelésére szükséges fényezett butorzat központilag nyilvános verseny tárgyalás útján biztosítandó ugyan, de az odaitélesnél az igazgatóság figyelemmel legyen arra, hogy e cikkek készítésével egyenletesen minden üzletvezetőség területén levő érdekeltektől és arra érdemes iparosok bizassanak meg, illetve a szállítást köztük arányosan megosztassék.

E rendelet értelmében a f. évi szeptember hóban eszközöndő új kiírás ezen elvek figyelembe vételével fog megtörténni, amikor kamarának a részletes adatokat az érdekeltek tudomására fogja külön is hozni.

Kolozsvár 1901. július 27. Veisz József alelnök. Dr. Gamán József h. titkár.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság könyvnyomdájában

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetés 10 szög 40 fillér, azon túl minden szó 4 fillér. A hirdetés bélyegdíjmentes. Levélbeli tudakozásra szívesen válaszolunk, ha postabélyeg mellékeltek. Hirdetéseket a kiadóhivatal vesz fel.

Aki állást vagy személyzetet keres, küldje be címét a német helyszerzőnek a következő címmel: **Stellen-Boten Braunschweig.**

Hirdetéseket

felvezs lapunk kiadóhivatala.

Sz. 2923—1901.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehér vármegye kisenyedi járá-ában Pókafalva község székhelyvel rendszeresített és üresedésben levő körorvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek.

A körhöz 12 község, 12.118 lakossal tartozik, melyek havonként legalább kétszer beutazandók.

Javadalmazás a szabályszerűleg megállapítandó látogatási díjakon kívül havi előleges részletekben fizetendő 1000 korona fizetés és 300 korona utazási átalány.

Az 1883. évi I. t.-cz. 9. §-a, illetve az 1876. évi XIV. t.-cz. 143. §-ában előírt képesítést igazoló okmányokkal felszerelt kérvények pályázni szándékozók által **f. év augusztus 31-ig** hozzan benyújtandók, mert a később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

A választás **f. évi szeptember 3-án d. e. 10 órákor** Pókafalván a községi irodán fog megtartatni.

A kisenyedi járás főszolgabírája.

Konezán, 1901. évi július hó 31-én.

Szabó Lajos,
főszolgabíró.

3554 3-4

Sz. 2311 901. tkv.

Árverési hirdetmény kivonata.

A marosújvári kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kisegítő tak. pénztár végrehajtónak Fink Juon lui Juon végrehajtást szenvedő elleni 300 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék területén levő M.-Sulye községben fekvő, a m.-sulyei 335. sz. tjkben felvett s fenti nevezett végrehajtást szenvedett nevén álló A + 23. r. 483., 484. hr. sz. faház és kertre 427 kor., a 24. r. 766., 767. hr. sz. szántóra 143 kor., a 29. r. 1362. hr. sz. szántóra 15 kor., a 30. r. 1468. hr. sz. rét-re 36 kor., a 32. r. 1564. hr. sz. szántóra 38 kor., a 33. r. 2518., 2519. hr. sz. szántóra 52 kor., a 34. r. 2552. hr. sz. szántóra 110 kor., a 35. r. 2577. hr. sz. rét-re 5 kor., a 36. r. 2726. hr. sz. erdőre 40 kor., a 37. r. 2840., 2841. hr. sz. erdőre 10 kor., a 38. r. 3061. hr. sz. szőlőre 20 kor., a 39. r. 2755. hr. sz. erdőre 23 kor., a 41. r. 3681. hr. sz. szántóra 108 kor., a 42. r. 376 56.092-ed rész közlegelőből illetményre 5 koronában megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi **augusztus hó 19. napján** délelőtt 10 órákor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §- értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1901. évi május hó 19-én.

A marosújvári kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságtól.

Sólyom,
kir. albiró.

3561 1-1

Van szerencsénk t. ezimet értesíteni, hogy a **boholti forrásnak** gyógyhatású ásványvizét Nagy-Enyed városába **két literes** patent-zárral ellátott üvegekben, **naponta házhoz szállítva**, mint élvezeti vizet fogjuk forgalomba hozni, még pedig **havi bérlet mellett üvegét 20 fillérbe, jégbe hűtve 22 fillérbe számítva.**

Dr. Hankó Vilmos elemzése szerint a boholti savanyúviz kémiai összetétele:

	1000 súlyrész vízben
Calciumbicarbonat	0-8476 súlyrész
Magnesiumbicarbonat	0-3230 "
Natriumbicarbonat	0-1687 "
Kaliumeloid	0-0269 "
Natriumeloid	0-0140 "
Lithiumbicarbonat	0-0048 "
Vasbicarbonat	0-0044 "
Manganbicarbonat	0-0025 "
Calciumsulfat	0-3230 "
Kovászav	0-0124 "
Összesen	1-7273 súlyrész
Szabad széndioxid	1-6857 "
A szabad széndioxid térfogata 855-2 köbezent.	
A víz hőmérséklete: 12°C.	

A boholti viz, az elemzés tanúsága és az orvosoknak közölt véleménye szerint, az alkali vasas savanyúvizek közé tartozik, mint ilyen belsőleg igen jó eredménnyel használják emésztési zavaroknál, vérszükség esetén stb.

Boholti ásványvizünk, mely borral használva ezt nem feketíti, kiváló tisztasága és izletessége, az ember szervezetére való egész hatása következtében egy család asztaláról se hiányozzék úgy is mint üdítő ital.

Előjegyzések: Fenichel Mór urnál Nagy-Enyeden, (Alsóporond 21.) eszközölhetők. 3555 2-2

Tisztelttel

a boholti gyógyforrás kezelősege.

BALLA BÉLA

friss hus és hentes-áru üzletében naponta **friss vaj 1 kgr. 2.40**, ugyszintén a tompaházi Mélt. Zeyk udvarnál készült **esemege juh-sajt** található **1 kgr. 1 kor. 20 fill.** 3560 1-2

Szám 3128—1901.

közig.

Hirdetmény.

Alólírott városi tanács ezennel közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező s alább megnevezett javadalmak 1902. évi január hó 1-től 1905. évi december hó 31-ig terjedő 3 évre hasznbérbe fognak kiadni.

1. A pieazi vásár-vám, kikiáltási ára évi 16.288 kor. 78 fill.
2. A vágóhid és a mellette levő áruszinek, kikiáltási ára évi 800 kor.
3. A bugyilivada és a Mladin Nicolae fele kaszáló, kikiáltási ára évi 102 kor.
4. A korna-torki kaszáló, kikiáltási ára évi 20 korona.
5. A Pap-erdőben lévő kaszáló, kikiáltási ára évi 12 kor.
6. A városi fogvasztási adópótlék, kikiáltási ára évi 7100 kor. 10 fill.
7. A vadászati jog, kikiáltási ára évi 10 kor.
8. A kövezet-vám, kikiáltási ára évi 4400 kor.
9. Az 578/670 hr. sz. alatti porondos hely, kikiáltási ára évi 2 kor.

Az árverezés **1901. évi augusztus hó 22-én d. e. 10 órákor** fog a városház tanácstermében megtartatni.

Árverezni ohajtók tartoznak az árverezés megkezdése előtt 10% bánat-pénzt, esetleg a 10%-nak megfelelő értékpapírt bánatpénzül letenni.

Az árverezési feltételek a tanács kiadóhivatalában az árverezés napjáig a hivatalos órák tartama alatt bármikor betekintheők.

Abrudbányán, 1901. július hó 25-én.

Miski József,
polgármester.

3557 2-3

BOR viszonteladók részére.

Olesó bor csapoltatott

Winkler Jánosnál,

melyből 10 litertől fejebb adatik.

Hazai ipar!

Magyar gyártmány!

„Emke“ padló-fénymáz.

Nem kell osztrák, nem kell német, nem kell külföldi gyártmány, hanem **vegyünk Berkes-féle „Emke“ padlófénymáz**, s így elérjük, hogy kitűnő, legjobb magyar gyártmányt kaphatunk s e mellett kiváló közmívelődési célt szolgálunk, mert **5% az „Emke“ javára szolgál.**

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: rögtön szárad s így a fényezett szoba már 1 óra múlva használatba vehető.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: szagtalan, tehát nem kell a kellemetlen terpentin-szagot napokig a szobákban tűnni.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: mosható, s szárazra törülve fénye meg fokozottabb.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: víztől nem lesz foltos, mint a többi fénymáz.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: fényt a többi hasonló gyártmányok között legtovább tartja, tehát legtartósabb.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: üvegkeménységűvé válik s így legkevésbé kopik.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: szeszszel hígítható.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: kitűnően alkalmas konyha butorok es más erős használatnak kitett tárgyak mazolására.

A Berkes-féle „EMKE“ szobapadló-fénymáz: a ragados padlókat szárazzá teszi.

Gyártás és főeladási hely:

Berkes Bertalan, Nagyvárad.

Eladási hely: 3551 2-10

Harmath Miklós ur keresk. Nagy-Enyed.

Inceffy Albert gyógyszerész ur Tövis.

Kúti István ur keresk. Felvincz.

Zamatos Cuba-kávét fél kiló 70 krtól kezdve kapható!

Tisztelettel tudatom, hogy 32 éves üzletemet

főterei saját házamba költöztettem át,

a megyei híddal átellenben, — hol is szép tiszta, kényelmes, világos és kellő nagy helyiségben vannak, nagy részben újonan érkezett ezikkeim minden kívánalomnak megfelelőleg berendezve és így a gyors kiszolgálás biztosítva van. Mivel pedig a nagy házbért nem kell az árakra számítanom, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az összes árukat jutányosabban árusíthatom el. Tisztelt vevőimmet — kiknek 32 éves szives pártfogásukat a legalázatosabban megköszönöm — kérem ezen jóságos támogatásukkal új üzletemet is megajándékozni.

Az új üzlet május hó 6-án nyílt meg.

Egyben bátorkodom tudatni, hogy mindenkinek, ki üzletemet becses látogatásával megtisztelni sziveskedik, vásárlásához kellemes ajándékot fogok mellékelni.

Szives köszönetemet ismételve, becses látogatásukat kérve, maradok

teljes tisztelettel:

BISZTRITSÁNY LAJOS.

Aussigi legerősebb **részgálicz és permetező-gépek, beocsini román- és portland-czement** leszállított áron szintén kaphatók.

Egy **Wertheim pénzes-szekerény** íróasztallal olesó áron eladó.

3312 33-52

Bármily cikkre megrendelést elfogadok és gyorsan megszerzek.

A múlt évben oly jónak bizonyult gyémánt acél-kaszák (jótállás mellett) már megérkeztek.

Nikkel- és alpacoa-kanalakat leszállított áron ajánlok.